

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Terezou Kučerovou,
ve věci

žalobce: **M. B.**, narozen dne
bytem
zastoupen advokátkou Mgr. Lenkou Hanzalovou
se sídlem Lannova tř. 16/13, 370 01 České Budějovice

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**
se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, 370 76 České Budějovice

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 6. 2024, sp. zn. OPZU-správ.
69887/2024/vemar SO, č. j. KUJCK 70996/2024,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Shoda s prvopisem: J. M.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Magistrát města České Budějovice rozhodnutím ze dne 15. 4. 2024, č.j. SO/13471/2023 (výrokem I.), uznal žalobce vinným z přestupku proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. c) bodu 4 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o některých přestupcích“), kterého se žalobce měl dopustit tím, že úmyslně narušil občanské soužití tak, že se vůči jinému dopustil jiného hrubého jednání. K uvedenému přestupkovému jednání mělo dojít dne 28. 3. 2023 v době od 19:18 hodin do 19:20 hodin v Českých Budějovicích, v ul. D. 1483/2, ve třetím patře bytového domu před vstupními dveřmi bytu obývaného žalobcem. Ten měl úmyslně napadnout R. P., která stála ve společných prostorech na chodbě bytového domu, a to uchopením pravou rukou za její levé rameno a odstrčením směrem do chodby, poté ji měl napadnout odstrčením do levého ramene od dveří svého bytu v době, kdy se R. P. nacházela na chodbě domu, následně měl žalobce vyjít ze vstupních dveří bytu na chodbu a pravou rukou R. P. chytit za levé rameno, levou rukou za její předloktí a odstrčit ji ve směru dále do domovní chodby. Tímto nebylo R.P. způsobeno žádné zranění. Za uvedený přestupek byla žalobci dle § 35 písm. b) a § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) a podle § 7 odst. 4 písm. b) zákona o některých přestupcích, uložena pokuta ve výši 2 000 Kč a povinnost nahradit náklady správního řízení.
2. Prvostupňovým rozhodnutím (výrokem II.) bylo současně dle § 89 odst. 1 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky zastaveno řízení o přestupku dle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o některých přestupcích, kterého se žalobce měl dopustit ublížením na cti jinému tím, že ho jiným způsobem hrubě urazil.
3. Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím odvolání žalobce směřující proti shora uvedenému výroku I. prvostupňového rozhodnutí zamítl a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil.

II. Shrnutí žaloby

4. Žalobce se se závěry správních orgánů neztotožňuje a namítá nedostatečné zjištění skutkového stavu věci zapříčiněné vadami v dokazování, kdy správní orgán neprovedl žalobcem navrhané důkazy, jimiž mělo být ve správním řízení prokázáno, že kamerový záznam, coby hlavní důkaz žalobcovy viny, nebyl autentický a bylo s ním manipulováno. Žalobce v průběhu správního řízení opakovaně poukázal na to, že kamerový záznam zachycující prostor, kde se měl incident odehrát, byl upraven, resp. byla smazána jeho podstatná část zachycující útok R. P. na žalobce a její opakované vniknutí do obydlí žalobce. K tomu žalobce navrhoval provést jako důkaz znalecký posudek z oboru kriminalistiky, případně odborné vyjádření specializovaným pracovištěm Odboru kriminalistické techniky a expertiz. Žalovaný se však tímto důkazním návrhem dostatečně nezabýval, uvedl toliko, že není zřejmé, že by s nahrávkou bylo jakkoli manipulováno, aniž by se o tom jeho analýzou přesvědčil.
5. Dle žalobce předložená nahrávka zachycuje pouze konec incidentu mezi ním a R. P., která předtím několikrát neoprávněně vnikla do jeho bytu, to však na záznamu zachyceno není. Shoda s prvopisem: J. M.

Žalobce pak dalším postupem zřejmým z nahrávky reálně bránil ohrožení zájmu chráněného zákonem. Fakt, že s kamerovým záznamem bylo manipulováno, potvrzuje dle žalobce i jeho zrnění. R.P. navíc před i po incidentu volala paní K., správkyňi domu, žalobce tak má za to, že R.P. jednala po dohodě s paní K., která kamerový záznam předložila.

6. Žalobce s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu týkající se možnosti odmítnutí provedení důkazu k návrhu účastníka řízení uvedl, že v projednávané věci pro takový postup splněny podmínky nebyly. Žalovaný se důkazním návrhem žalobce dostatečně nezabýval a nezdůvodnil, na základě čeho hodnotí kamerový záznam jako autentický.
7. Závěrem žalobce uvedl, že svým jednáním nenaplnil znaky přestupku proti občanskému soužití a poukázal na existenci okolností vylučujících protiprávnost. Ze všech uvedených důvodů pak navrhl napadené rozhodnutí i jemu předcházející rozhodnutí prvostupňové zrušit a věc žalovanému vrátit k dalšímu řízení.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

8. Žalovaný primárně odkázal na obsah napadeného rozhodnutí s tím, že obsah žalobních námitek je totožný s námitkami odvolacími. Prvostupňový orgán dle žalovaného zjistil přesný a skutečný stav věci tak, aby mohl rozhodnout o žalobcově vině, s jeho závěry se žalovaný ztotožňuje. Rovněž napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy.
9. Žalovaný navrhl, aby krajský soud žalobu zamítl.

IV. Právní hodnocení krajského soudu

10. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“). Ve věci rozhodl v rámci ústního jednání dne 21. 8. 2024. Během tohoto jednání strany sporu setrvaly na svých v řízení uplatněných stanoviscích. Žalobce v rámci vlastního vyjádření k věci zopakoval, že kamerový záznam byl upraven, a přitom poukázal na činnost organizované zločinecké skupiny, jejíž členkou je R. P., která spolu se správkyňi domu, I. K., jež sledovala R. P. v průběhu konfliktu on-line, celou situaci připravila.
11. Žaloba není důvodná.
12. Jádrem žalobní argumentace je zpochybnění autenticity jednoho ze stěžejních důkazů, na základě nichž byl žalobce uznán vinným z přestupku proti občanskému soužití. Žalobce konkrétně namítá, že bylo manipulováno s kamerovým záznamem, který zachycuje prostor chodby bytového domu v místech před dveřmi jím obývaného bytu. Uvádí, že nahrávka zachycuje pouze závěrečnou část celého incidentu, které však předcházel útok ze strany R. P. vůči žalobci a její opakovaná snaha o vniknutí do jím obývaného bytu. Žalobcovo jednání, jež je nyní označováno jako přestupek, tak bylo fakticky pouze snahou o zabránění protiprávnímu jednání R. P.. Žalobce bránil ohrožení zájmu chráněného zákonem.
13. Žalobcem konstruované pochybnosti o zjištěném skutkovém stavu, resp. o použitelnosti či věrohodnosti použitého kamerového záznamu, krajský soud nesdílí.

14. Z obsahu úředního záznamu o podání vysvětlení ze dne 1. 4. 2023, č.j. KRPC-47535-2/PŘ-020111, vyplývá, že k podání došlo ze strany R.P., která popsala dlouhodobé osobní spory se žalobcem zapříčiněné opakovaným znečišťováním exteriéru i interiéru jejího vozidla, ke kterému mělo docházet ze strany žalobce. Oznamovatelka dále popsala eskalaci uvedených konfliktů, k níž došlo nyní řešeným incidentem. R.P. uvedla, že v důsledku dalšího znečištění jejího vozidla šla žalobce požádat, aby tohoto jednání zanechal, ten ji však začal vulgárně i fyzicky napadat – strkáním a násilným uchopením předloktí levé ruky. Po incidentu pak oznamovatelka kontaktovala domovnici, I.K., s žádostí o sdělení, zda daný prostor je monitorován kamerovým systémem. Domovnice uvedla, že prostor monitorován je a že kontaktuje správce kamer s žádostí o poskytnutí příslušného záznamu.
15. Z úředního záznamu Policie ČR, Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje, Územního odboru České Budějovice, ze dne 1. 4. 2023, č.j. KRPC-47535-5/PŘ-2023-020111, dále vyplývá, že domovnice, I.K., byla Policií ČR telefonicky kontaktována a bylo zjištěno, že má z dotčeného incidentu k dispozici kamerový záznam, který bude policii poskytnut.
16. Během ústního jednání konaného v rámci přestupkového řízení dne 2. 10. 2023 byl vyslechnut žalobce, který k věci uvedl, že R.P. na jím obývaný byt zvonila opakovaně, kdy střídala ruce na zvonku a o tento se pak opřela, šlo o časový úsek nejméně 6 minut a možná i víc. Popsal, že dne 28. 3. 2023, kdy k šetřenému incidentu došlo, R.P. nechtěl s ohledem na předchozí vzájemné konflikty, otevřít, nakonec však otevřel a sdělil jí, že to ona poškozuje jeho vozidlo. Ona do žalobce opakovaně strkala ramenem a zatlačovala jej dovnitř do předsíně bytu, nakonec ji žalobce vystrčil ven, ona mu však znemožnila dveře zavřít svou nohou a žalobce opět ramenem zatlačovala do jeho bytu, následně se napřáhla k úderu, žalobce jí však ruku chytil a z bytu ji vystrčil. Žalobce pak následně R.P. sledoval kukátkem dveří, viděl a slyšel, jak telefonuje a říká „bude to stačit nebo mám pokračovat“.
17. R.P. k průběhu incidentu uvedla, že dne 28. 3. 2023 kolem 19:30 hodin zvonila na byt žalobce s tím, že měla opětovně znečištěné auto. Zdůraznila, že stála na rohožce před bytem, do kterého ani jednou nevstoupila. Žalobce následně otevřel, vulgárně jí nadával, chytil ji za levou ruku a cloumal s ní s tím, že stojí na jeho rohožce, z této se jí snažil vyhodit, sundal si z nohy pantofel, kterým ji chtěl udeřit, což nakonec neudělal. Po nějaké době vyšla přítelkyně žalobce, která jej tahala zpět do bytu, načež zavřeli dveře. R. P. pak k opatřenému kamerovému záznamu uvedla, že volala domovnici, I. K., která jí sdělila, že se na záznam podívat nemůže, neboť jej spravuje správce z bytového domu. K žádosti R. P. domovnice přislíbila, že správci zavolá a bude to s ním řešit. Po několika dnech byla oznamovatelka domovnicí vyrozuměna, že je záznam k dispozici, tento R.P. poprvé viděla až v řízení před správním orgánem.
18. M.V., přítelkyně žalobce, k průběhu nyní řešeného přestupkového jednání uvedla, že se po zazvonění u dveří bytu šla podívat, kdo stojí za dveřmi, kde viděla R.P., načež se s žalobcem rozhodli neotevírat dveře, toto se opakovalo, po intenzivnějším delším zvonění se pak žalobce rozhodl dveře otevřít. Svědkyně byla v té době v koupelně, kde měla pootevřené dveře a celou situaci viděla. Uvedla, že žalobce byl R.P. vyzván, aby jí přestal ničit auto, načež žalobce odpověděl, že auto mu ničí ona. Následně žalobce vyzval R.P., nechť odejde, což neučinila a šla proti němu do konfliktu ramenem s tím, že se ho nebojí. Žalobce ustupoval, R.P. na něj napřáhla ruku, žalobce ji pak „vyšoupl“ z bytu a dveře zavřel.

19. Během ústního jednání před správním orgánem byl proveden důkaz přehráním dotčeného kamerového záznamu, který byl přehrán rovněž během nařízeného ústního jednání u krajského soudu. Z tohoto záznamu je patrné následující:
- 19:17:45 – R.P. čeká u dveří bytu obývaného žalobcem
- 19:18 – R.P., stojící na chodbě před rohožkou, zvoní na zvonek
- 19:18:14 - žalobce otevírá dveře bytu
- 19:18:32 - žalobce strká do R.P.
- 19:18:44 - 19:18:49 zhasnutí a znovu rozsvícení chodbového světla
- 19:18:50 - žalobce sundává domácí obuv a napřahuje se s ní směrem k R.P.
- 19:18:52 – R.P. poprvé jednou nohou stoupá na rohožku bytu
- 19:18:52 - 19:19:09 - slovní výměna názorů
- 19:19:10 - žalobce strká do R.P.
- 19:19:13 - 19:19:15 - žalobce bere za rameno R.P. a vyvádí ji z chodbového prostoru přede dveřmi bytu
- 19:19:31 - 19:20:14 - slovní výměna názorů
- 19:20:15 – R.P. vyndává mobilní telefon
- 19:20:32 – R.P. odchází
- 19:20:50 – R.P. telefonuje
20. Právní zástupce žalobce v závěru ústního jednání před správním orgánem uvedl, že skutkový děj posuzovaného jednání vyplývá zřejmě nejvěrohodněji z kamerového záznamu, byť nevylučuje, že na něm není zachycen úvod. Dále uvedl, že se domnívá, že ze strany žalobce šlo o přestupek proti občanskému soužití (fyzický kontakt s poškozenou odstrkováním), ale s ohledem na související okolnosti bylo navrženo neukládat postih s tím, že postačuje projednání věci maximálně napomenutí.
21. Na základě shora popsáných důkazů krajský soud neuvěřil tvrzením žalobce, podle kterých byl kamerový záznam upravován a jeho finální verze obsahuje pouze konec celého incidentu. Jakkoli lze připustit, že kamerový záznam nezachycuje dění od jeho prvopočátku, když je zřejmé, že R.P. na začátku nahrávky již čeká, zda jí někdo dveře bytu otevře, a tedy již na dveře bytu zvonila, což zachyceno není, nelze přistoupit na tvrzení žalobce o předcházející nezachycené několikaminutové roztržce, v rámci které se R.P. snažila dostat do bytu žalobce. Jak totiž plyne z výše popsáných výpovědí všech zúčastněných osob, včetně žalobce, incident měl započít právě opakovaným zvoněním R. P. na dveře bytu, minimálně část tohoto jednání je na kamerovém záznamu zachycena. Ničemu přitom nenasvědčuje, že by se před tímto měla udát ještě jiná část této rozepře, v rámci které by se R.P. měla chtít snažit proniknout do bytu žalobce. Z nahrávky je pak zřejmé, že R.P. stojí po celou dobu konfliktu přede dveřmi bytu žalobce, případně stojí jednou nohou na rohožce před bytem. Nahrávka rovněž zachycuje, že k fyzické agresi docházelo jen a pouze ze strany žalobce, který R.P. opakovaně hrubě strčil a následně ji dokonce vzal za rameno a snažil se ji vyvést směrem od bytu do prostoru chodby – zřejmě právě proto, že stála na rohožce před jeho bytem.

22. Výše popsaný obsah nahrávky tak koresponduje s výpovědí R.P. poskytnuté v rámci správního řízení i s popisem skutku obsaženým v rozhodnutí správních orgánů. Naproti tomu výpovědi žalobce a jeho přítelkyně průběhu konfliktu zachyceném na kamerovém záznamu neodpovídají. Krajskému soudu se navíc jako krajně nepravděpodobná jeví žalobcem předestřená varianta, kdy by R.P., coby žena menšího vzrůstu, byla fyzicky schopná žalobce opakovaně ramenem zatlačit do bytu a v rozepři tak tímto způsobem dominovat.
23. Krajský soud uzavírá, že tvrzením žalobce, na něž přímo navazuje žalobní argumentace zpochybňující autenticitu kamerového záznamu, neuvěřil. Žalobcem předkládaná tvrzení vykazují faktické nedostatky, nejsou podložena žádnými relevantními důkazy a netvoří jednotný a logický argumentační rámec, na jehož základě by bylo možné dospět k důvodným pochybnostem o autenticitě užitě nahrávky.
24. Žalobce žádným způsobem neosvětluje, jakým způsobem mohlo k manipulaci s kamerovým záznamem dojít. Z obsahu spisové dokumentace vyplývá, že záznamem disponoval pouze správce tohoto kamerového systému, který jej poskytl domovnici I.K.. Žalobce však ve vztahu k těmto osobám nepředkládá žádná tvrzení, která by vedla k závěru, že kterákoli z nich měla zájem na tom, aby byl záznam jakkoli upraven v jeho neprospěch. Ani krajský soud žádnou takovou skutečnost z obsahu spisové dokumentace nezjistil. Rovněž z nahrávky nevyplývá, že by R.P. stála za dveřmi bytu žalobce a telefonovala neznámé osobě s dotazem, zda to takto stačí nebo zda má pokračovat, ze záznamu vyplývá, že telefonovat započala až v prostoru u výtahu, tedy v místech, kde byla ze zavřeného bytu žalobce jen stěží slyšitelná jakákoli telefonická konverzace.
25. Krajský soud stejně jako správní orgány nemá jakýchkoli pochybností o autenticitě záznamu, z jehož reprodukce neplyne jakákoli manipulace. Případná zhoršená kvalita je zapříčiněna vypnutím a znovu zapnutím chodbového světla opatřeného pohybovým čidlem.
26. Za tohoto stavu považuje krajský soud ve shodě s žalovaným kamerový záznam za přípustný důkaz, který nebyl žádným způsobem relevantně zpochybněn (nebyla prokázána manipulace s ním), pročez ve správním řízení ani v řízení před soudem nebyl a není dán důvod k doplnění dokazování žalobou navrhovaným znaleckým posudkem z oboru kriminalistiky či odborným vyjádřením specializovaným pracovištěm kriminalistické techniky a expertiz. Jakkoli se žalovaný k tomuto návrhu na doplnění dokazování ve správním řízení výslovně nevyjádřil, z odůvodnění napadeného rozhodnutí lze implicitně dovodit, z jakého důvodu byly tyto důkazní návrhy považovány za nadbytečné.
27. Skutkový děj plynoucí z kamerového záznamu, který má krajský soud za prokázaný, pak nevyhnutelně vede k závěru o absenci okolností vylučujících protiprávnost jednání žalobce. Již v průběhu správního řízení žalobce poukazoval na naplnění znaků krajní nouze, kdy z jeho strany byl bráněn zájem chráněný zákonem. K podstatě institutu krajní nouze krajský soud poukazuje na závěry Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 23. 6. 2011, č.j. 5 As 10/2011-111, ke uvádí: „[k]rajní nouze je stav nebezpečí pro dva zákonem chráněné zájmy, kdy je možné chránit jeden z těchto zájmů jen tím, že se poruší nebo ohroží zájem druhý. Střetnutí zájmů spočívá v tom, že jednomu zájmu brozí porucha, která může být odvrácena pouze poruchou druhého zájmu. Podmínky krajní nouze jsou vázány přísnými omezeními. Smyslem krajní nouze je ochrana významnějšího zájmu obětováním zájmu méně významného.“ Krajní nouze tak vylučuje protiprávnost jednání pachatele za situace, kdy hrozbu bezprostředního nebezpečí zájmu chráněného zákonem je možné odvrátit obětováním méně významného zájmu.

V nyní projednávané věci však nebylo prokázáno, že by byl dán stav nebezpečí hrozící jakémukoli zákonem chráněnému zájmu, který navíc žalobce ani nijak nespecifikoval. Vniknutí do bytu žalobce či alespoň snaha o něj ze strany R.P. prokázáno nebylo, a proto žalobcovo protiprávní jednání nelze označit za jednání v krajní nouzi.

28. Závěrečný poukaz žalobce týkající se nenaplnění všech znaků přestupku proti občanskému soužití nelze považovat za řádně uplatněný žalobní bod ve smyslu § 71 s. ř. s. (srov. rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č.j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS), a proto se jím krajský soud zabývat nemůže.

V. Závěr a náklady řízení

29. Na základě shora uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
30. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl dle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
31. Žalobce neměl v řízení úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pokud jde o procesně úspěšného účastníka – žalovaného, v jeho případě nebylo prokázáno, že by mu v souvislosti s tímto řízením nad rámec běžné úřední činnosti vznikly nezbytné náklady důvodně vynaložené v řízení před soudem. Krajský soud proto v jeho případě rozhodl tak, že se žalovanému náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

České Budějovice 21. srpna 2024

JUDr. Tereza Kučerová v. r.
samosoudkyně